

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 61. Sacerdos negare debet hoc Sacramentum pueris, nondum
rationis usum adeptis, & amentibus à nativitate. Eam tamen per modum
Viatici dare potest in amentiam & phrenesim lapsis post rationis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

- Affirmat Ochagavia de effectu Euchar. tr. 2. q. 18. quia præceptum divinum de Communionem in articulo mortis, præponderat Ecclesiastico, de non communicando Laicum sub specie vini.
- 778 Sed id negandum cum Suarez, Mercero, Sylvio, & Doctoribus communiter, ob contrariam Ecclesiæ praxim, ex qua intelligimus præceptum divinum istis in circumstantiis non obligare. Ad do cum Sylvio, numquam moraliter contingere quin minimam hostiæ consecratæ partem, cum vino, infirmus trahere possit.
- 779 Quæritur 3°. an deficientibus parvis formulis consecratis, Sacerdos celebrans dare possit communicare ex devotione volenti partem majoris hostiæ suæ?
- Negat noster Lezana; affirmant Sylvester, Angelus, Homobonus, alique non pauci. Nec video cur id practicari nequeat, secluso scandalo. Cum in eo nihil appareat contra reverentiam Sacramenti, nec contra integritatem sacrificii, quæ solum postulat sumptionem utriusque speciei.
- 780 Quæritur denique quid factu opus, si contingat sacram hostiam inopinato casu decidere in sinum mulieris?
- Respondeo habendam rationem honestatis & decentiæ; idèque suadendum mulieri, ut in loco secretiori ex se videat, an modestè exporrecis tantisper vestibus efficere nequeat, ut Sacerdos accipere possit, vel potius ex vestibus immittere super corporale extensum super scabellum. Si non: ipsa mulier accipiat, & ponat super corporale, tuncque Sacerdos ipsam communicet, & mulier digitos suos laver, aquâ deinde in piscinam projectâ. Si solus Sacerdos advertat, parvum fragmentum in sinum ipsius incidisse, ne causet ipsi notabilem turbationem, & adstantibus offensionem, nihil tunc dicat Sacerdos, sed totum committens Deo, pergat in ministerio suo. Deinde post modicum tempus, communicatis omnibus, in divinissimi Sacramenti reverentiam, caret illam vocari secretò, blandèque moneat, ne turbetur, sed adhibeat diligentiam inveniendi ut supra.

CAPUT LXI.

Sacerdos negare debet hoc Sacramentum pueris, nondum rationis usum adeptis, & amentibus à nativitate. Eam tamen per modum Viatici dare potest in amentiam & phrenesim lapsis post rationis usum, si absit periculum irreverentia, illudque petierint, dum ratione utebantur. Ubi etiam de surdis, mutis, caecis, & energumenis.

- 781 Quoad pueros namque, rationis usum nondum adeptos, etsi olim Eucharistia daretur, Rituale Romanum jam dudum hoc inhibuit, tum ob defectum devotionis, tum ob periculum irreverentia.
- 782 Amentes verò à nativitate dictis pueris æquiparantur. S. Thomas q. 80. a. 9. Et propterea ipsi etiam dare vetuit Paulus V. in suo Rituali.
- 783 Si non semper amentes fuerint, sed in lucido rationis usu petierint, secluso periculo irreverentia Viaticum ipsis dandum, expressè statuit Concilium Cartag. IV. c. 48. Statuit & Rituale Romanum. Et quamvis expressè non petierint, si tamen aliquandiu piè christianèque vixerint, nec constet ipsos in statu malo in amentiam incidisse, in sua illa pia christianaque vita probabiliter censendi sunt impetisse petisse, saltem si apparuit in eis hujus Sacramenti devotio. S. Thomas ibidem.
- 784 Extra mortis articulum, si quis notoriè amentis ingerat se in turbam communicantium, sicutat-

que ad mensam Communionis in speciem devotè cum aliis, tamen Joannes Sancius in select. diff. 28. n. 9. dicat non prætereundum à Sacerdote, sed lucidum intervallum tunc præsumendum. Censeo equidem prætereundum, tum ad cavendum simul adgeniculationum scandalum ac perturbationem. Tum quia ex illa adgeniculatione, sine alio examine, lucidum intervallum non bene præsumitur: cum stulti frequenter simias agant.

Illis verò amentibus, qui non nisi per intervalla tales sunt, durante lucido intervallo non est dubium posse dari hoc Sacramentum. Sicut & in Paschate, & in mortis articulo semifatis, qui infirmo quidem rationis usu fruuntur, tali tamen ut absolutionis sacramentalis sint capaces. Quibus tamen extra hæc tempora Tannerus censet raro distribuendum.

Quoad illos, qui à nativitate simul cæci sunt, 786 muti & surdi: cum non videantur ullo modo posse edoceri res sacras, non videntur capaces hujus Sacramenti. Si cæci non sint, sed solum surdi & muti, multiplex experientia docuit, ipsos per signa edoceri posse, maxime cum esse soleant perspicacioris ingenii, atque ex multiplici observatione, collatione, reflexioneque eò frequenter perveniant, ut ad motum laborum aliavè signa intelligant quæ ipsis proponuntur, ut videre est in vita S. Francisci Saleii Dilingæ edita c. 22. ubi legitur, quòd cum talem hominem, Dei & divinorum mysteriorum penitus ignarum, nactus esset vir sanctus, sibi domesticum factum, patientiâ & charitate mirabili, nutibus & signis docuerit illum fidei mysteria, & quomodò ad Pœnitentiæ & Eucharistiæ Sacramenta accedendum foret, ita ut ipsi à Confessionibus ipsemet esse voluerit. Talibus proinde neganda non est Communio, si judicio & arbitrio prudentis Confessarii probabilis dent signa devotionis erga illam. Videri possunt Diana p. 5. tr. 6. resol. 7. Layman. Theol. Moral. I. 5. tr. 4. c. 4. n. 5. Palao p. 4. tr. 21. puncto 10. n. 9.

Energumens hoc Sacramentum olim negabatur ob decentiam. Postea à Concilio Arauf. I. can. 14. ipsis concessum fuit, modò irreverentiæ periculum abfuerit.

CAPUT LXII.

Peccatoribus publicis, sive publicè, sive occultè peccantibus, Sacerdos negare debet Communionem, nisi sufficientia dederint signa penitentia, eaque publicè, si publicè petant. Occulto verò peccatori, publicè peccanti, Sacerdos negare non potest.

Utraque pars assertionis constat ex dictis lib. 788 1. c. 18. Publicis proinde adulteris, concubinariis, infamibus, meretricibus, usurariis, mulieribus ornatu lascivo incedentibus, vel nudato sinu publicè se ad Communionem præstantibus, deneganda est Communio. Sicut & omnibus, quorum gravia peccata per majorem loci partem innouerunt per evidentiam facti, vel per publicam sententiam Judicis, vel per publicam & manifestam de iis jaçantiam: tamen aliqui fortè in loco, ubi Communio distribuitur, peccatum ignorent.

Si tamen ille, cujus crimen uno loco publicum est per sententiam Judicis, sive notorium notoritate juris, publicè petat in loco diffito, ubi publicum non est, probabile est Communionem ipsi non negandam. Tum quia fortè homo ille est emendatus: ad quod multum facilitare solet mutatio loci. Tum quia ex tali repulsa videntur nata sequi inconvenientia & scandala, quæ nata sunt sequi ex publica repulsa peccatoris occulti.

Addit Concilium Mediol. V. I. anni 1582. tit. 794